

200803106/1.

Datum uitspraak: 9 oktober 2008

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak nr. 07/46752 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 28 maart 2008 in het geding tussen:**

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 15 november 2007 heeft de staatssecretaris, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 maart 2008, verzonden op 2 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

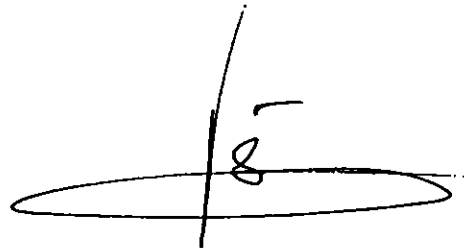
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2008

218-587.

Verzonden: 9 oktober 2008

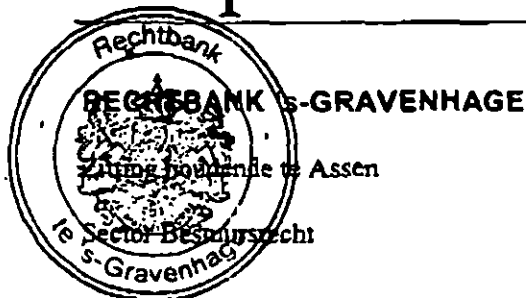
Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

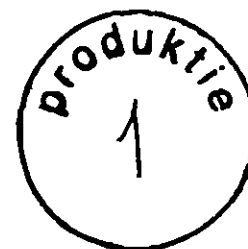
AFSCHRIFT

uitspraak

Kenmerk: AWB 07/46752 BEPTDN S2

uitspraak: 28 maart 2008

inzake:

geboren op
 verblijvende te
 van onbekende nationaliteit,
 IND dossiernummers: 9910.22.6019
 V-nummer:
 eiseres,
 gemachtigde: mr. T. Bruinsma, advocaat te Lemmer;

tegen:

STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
 te 's-Gravenhage,
 verweerder,
 gemachtigde: mr. M. Remmerswaal, ambtenaar ten departemente.

Procesverloop

Eiseres heeft op 15 augustus 2006 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, eerste lid aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), ingediend onder de beperking: 'medische behandeling'.

Bij beschikking van 23 april 2007 is deze aanvraag afgewezen.

Eiseres heeft bij brief van 3 mei 2007 een bezwaarschrift ingediend.

Bij beschikking van 15 november 2007, verzonden op 21 november 2007, heeft verweerder het bezwaarschrift van eiseres ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 13 december 2007, aangevuld bij brief van 15 januari 2008, heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

Zaaknummer:07/46752 BEPTDN S2

3

Ingevolge artikel 3:71, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit (hierna: Vb 2000), wordt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. In het tweede lid wordt uitwerking gegeven aan artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g van de Vw 2000.

Ingevolge het vierde lid kan onze Minister het eerste lid buiten toepassing laten voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hierna ook: de hardheidsclausule). Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat deze bevoegdheid is bedoeld als discretionair van aard en beperkt van omvang. Toepassing van deze zogenaamde "hardheidsclausule" is beperkt tot zeer uitzonderlijke gevallen die door wet- en regelgever niet zijn voorzien.

Niet in geschil is dat eiseres niet beschikt over een geldige mvv en dat geen van de in artikel 17 Vw 2000 dan wel in het tweede lid van artikel 3:71 Vb 2000 genoemde vrijstellingsgronden op de onderhavige aanvraag van toepassing is. Derhalve dient te worden beoordeeld of verweerder tot het oordeel heeft kunnen komen dat afwijzing van de aanvraag wegens het ontbreken van een geldige mvv niet zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, zoals bedoeld in artikel 3:71, vierde lid Vb 2000.

Bij het beantwoorden van de vraag of al dan niet op grond van de hardheidsclausule een vrijstelling van het mvv vereiste dient te worden gegeven komt aan verweerder een grote mate van beoordelingsvrijheid toe. Als gevolg hiervan is slechts plaats voor een marginale toetsing in rechte of verweerder terecht toepassing van de hardheidsclausule achterwege heeft gelaten. Dit neemt niet weg dat ingevolge het bepaalde in artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) een dergelijk besluit zorgvuldig zal dienen te worden voorbereid en te worden voorzien van een voldoende draagkrachtige motivering. Naar het oordeel van de rechtbank is hiervan in de onderhavige zaak voldoende gebleken.

In dit verband heeft eiseres aangevoerd dat er in het onderhavige geval sprake is van bijzondere omstandigheden, aangezien er een medische noodsituatie ontstaat, indien zij terugkeert naar haar land van herkomst. In het land van herkomst heeft eiseres geen familienetwerk meer, zodat haar niet de noodzakelijke zorg kan worden geboden in afwachting van de mvv-aanvraag.

Uit het medisch advies van 7 maart 2007 van het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) blijkt dat eiseres in staat dient te worden geacht te reizen en dat behandeling mogelijk is in haar land van herkomst. Tevens blijkt uit het voornoemde advies dat bij het achterwege blijven van behandeling geen acute medische noodsituatie is te verwachten.

Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS), onder meer JV 2006/351, mag de minister bij de beoordeling van een aanvraag in beginsel van de BMA-adviezen uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

In hetgeen eiseres naar voren heeft gebracht ziet de rechtbank geen aanleiding om te twifelen aan de juistheid of volledigheid van het vorenbedoeld medisch advies. Hieruit volgt dat niet aannemelijk is gemaakt door eiseres dat reizen naar haar land van herkomst en het aldaar afwachten van een mvv-procedure tot een medische noodsituatie zal leiden. In zoverre heeft verweerder dit medisch advies dan ook aan de besluitvorming ten grondslag

Zaaknummer: 07/46752 BEPTDN S2

4

kunnen leggen. Van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel dan wel het motiveringsbeginsel is de rechtbank in het onderhavige geval dan ook niet gebleken.

Voorts worden partijen verdeeld gehouden over de rechtsvraag of de afhankelijkheid van eiseres van de zorg van derden (mantelzorg) in het onderhavige geval aanleiding dient te zijn voor het toepassen van de hardheidsclausule. Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt.

De rechtbank stelt allereerst vast dat het BMA desgevraagd op 26 juli 2007 advies heeft uitgebracht aan verweerder voor wat betreft de mantelzorg voor eiseres. Uit het aanvullend advies dient te worden afgeleid dat eiseres voor haar verzorging en mobiliteit nog afhankelijk is van derden. In het geval van eiseres wordt dit ingevuld door haar dochter, die bij haar in de buurt verblijft.

Met betrekking tot een mantelzorgnetwerk wordt het volgende aangegeven in de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) B8/5. In sommige gevallen stelt de medisch adviseur vast dat een bepaalde medische behandeling slechts kans van slagen heeft, indien de betrokken vreemdeling kan terugvallen op een zogenaamd 'mantelzorgnetwerk'. Hiermee wordt bedoeld dat de aard van de aandoening het noodzakelijk maakt dat de vreemdeling wordt verzorgd door derden, met name familieleden of vrienden. Deze derden hoeven voor het verrichten van mantelzorg niet medisch geschoold te zijn, tenzij de medisch adviseur dat nadrukkelijk aangeeft.

Indien de medisch adviseur aangeeft dat mantelzorg voor de betrokken vreemdeling noodzakelijk is, wordt de vreemdeling in de gelegenheid gesteld aan te geven of er al dan niet personen aanwezig zijn in het herkomstland, die in staat moeten worden geacht mantelzorg te verlenen. Voor zover een vreemdeling stelt dat voor hem in het herkomstland geen mantelzorgnetwerk aanwezig is, dient hij gegevens en bescheiden te overleggen waaruit dit blijkt. Aan niet of in onvoldoende mate onderbouwde dan wel speculatieve stellingen hieromtrent wordt geen betekenis toegekend. Evenmin rust op het bestuursorgaan de verplichting om onderzoek te doen naar dergelijke stellingen.

Onder verwijzing naar jurisprudentie van de AbRS, gepubliceerd in JV 2007/101, is de rechtbank van oordeel dat het in het onderhavige geval op de weg van eiseres ligt om met concrete gegevens en bescheiden te onderbouwen dat zij in het land van herkomst niet kan terugvallen op mantelzorg door familieleden. Vastgesteld dient te worden dat eiseres in het onderhavige geval geen (nadere) gegevens of stukken heeft overgelegd, die tot de conclusie dienen te leiden dat er in het land van herkomst geen mantelzorg beschikbaar zou zijn. Onder deze omstandigheden heeft verweerder dan ook van toepassing van de hardheidsclausule kunnen afzien. De grief van eiseres treft dan ook geen doel.

Gelet op de voorgaande overwegingen is het beroep van eiseres ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslist wordt als volgt.

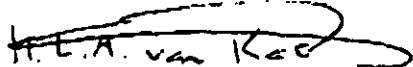
Beslissing

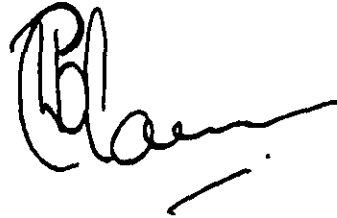
De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.P. Claus en in het openbaar uitgesproken op 28 maart 2008 in tegenwoordigheid van mr. H.L.A. van Kats als griffier.

Afschrift verzonden: - 2 APR 2008

VOOR AFSCHEFFEN CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

**PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST**

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 APR 2008	
ZAAKNR.	3106
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr T. Bruinsma
Mr R. Kakes
Mr S.R. Nohar
m.w. Mr E. Ebes
Mr B. de Haan
Mr R. Roelofsen

M.M. Noorman
NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 28 april 2008

Inzake
Dossiernr : 08.548/N
Uw ref. : 07/46752

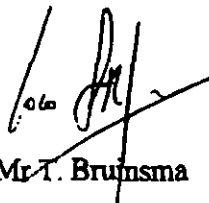
/ / STAAT

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 28 april 2008. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr T. Bruinsma

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel: 0514-563770 Fax: 0514-566264 E-mail: info@bruinsmaadvocaten.nl

Betalingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Derdengelden.
Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

BRUINSMA
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 APR 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van onbekende nationaliteit
Dossiernr: 9910-22-6019
V-nr:
Procedurenr: 07 / 46752

Geeft eerbiedig te kennen:

thans verblijvende te te
dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van
de advocaat en procureur Mr T. Bruinsma die in deze door appellante bepaaldelijk
gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellante
zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellante heeft op 13 december 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-
Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d.
15 november 2007. Bij zijn uitspraak van 28 maart 2008 heeft de Rechtbank het
beroep van appellante ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-
Gravenhage d.d. 28 maart 2008. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellante
thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellante meent dat zij procesbelang heeft bij
haar appel. Zij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de
Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 28 MAART 2008,
VERZONDEN OP 2 APRIL 2008**

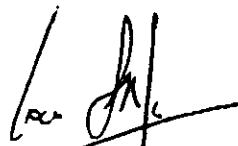
In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellante ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat het in het onderhavige geval op de weg van appellante ligt om met concrete gegevens en bescheiden te onderbouwen dat zij in het land van herkomst niet kan terugvallen op mantelzorg door familieleden. De Rechtbank overweegt in dit verband ten onrechte dat appellante niet met concrete gegevens heeft onderbouwd dat zij in het land van herkomst geen mantelzorg zal hebben, verweerder onder deze omstandigheden kunnen afzien van toepassing van de hardheidsclausule.

Als grief merkt appellante op dat het voor haar onmogelijk is om met concrete gegevens en bescheiden te onderbouwen dat zij in het land van herkomst geen mantelzorg zal hebben. Appellante heeft in het geheel geen contacten in het land van herkomst. Daarnaast wordt het land van herkomst verscheurd door oorlogsactiviteiten van de zijde van de autoriteiten van het land van herkomst en de Tamieltijgers. Gelet hierop kan niet van appellante worden verwacht dat zij met concrete gegevens en bescheiden onderbouwt dat zij in het land van herkomst geen mantelzorg heeft. Een dergelijke onderbouwing is voor appellante immers praktisch onmogelijk. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 28 maart 2008 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 28 april 2008

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr T. Bruinsma